

Neem niets als de waarheid aan,
als het liefde mist.
Neem niets als liefde aan,
als het waarheid mist.
Edith Stein (1891-1942)

Dat is nu mijn weg.

Kronkelig, zoekend, steeds veranderend,
maar toch mijn weg.

Jij was er vanaf mijn vroegste jeugd.
Ik heb tot Jou gebeden, voor je gezongen en geknield,
ik ben bang voor Je geweest;
zoals ik bang was in het donker,
voor militairen op oefenronde of voor voorbijtrekkende zigeuners.
Maar altijd kwam ik terug
en groeide mijn zekerheid:
Jij laat geen mens vallen, nooit,
niemand die op Je hoopt.
'Al verlaten je vader en moeder je, Ik verlaat je nooit.'
En Je geliefde kind zei over Jou:
'Hij laat 99 schapen in de steek om uitgerekend jou te zoeken.'

Dat is bijna heel mij geloof
(veel meer is er niet):
dat ik Je nooit zal vatten,
dat Je ontsnapt aan alle verbeelding,
maar dat Je er bent en meegaat,
onvoorwaardelijk mij kiezend.
Altijd anders, altijd de Andere,
schaduwvolk overdag,
lichtpuntje in de donkere nacht,
uitstromende liefde.

Toen die enige, unieke mens over Je sprak,
toen Hij voorbij alle conventies anderen nabij bleef en vertrouwen gaf,
toen Hij daarom werd uitgespuwd en afgevoerd,
koos Jij zijn kant en zei Je:
'Hij is mijn gezicht.'
Jouw liefde was zo sterk dat zelfs de dood Hem niet van Je wegield.
Liefde die alles overstijgt en onze laatste vervreemding opheft.

Hoe graag zou ik die onvoorwaardelijke houding willen uitdragen.
Hoe fijn zou het zijn als wij met velen,
vertrekkend vanuit een minuscuul begin,
zouden bouwen aan een wereld van vrede.
Mosterdzaadjes kwekend, ieder zittend onder zijn vijgenboom.

Geef ons daartoe Je Geest.
Je waiende vuurkracht, Je adem,
opdat ooit alles en allen mogen vervloeien in die éne liefde,
in Jou.

Het diepste lijden van deze tijd is dat mensen geen zin meer zien.
De diepste therapie wordt het zin geven aan de mensen.

We kunnen onze solidariteit zeer concreet maken
door ons te bekommeren om de vluchtelingen en migranten
die in toenemend aantal naar Europa komen, ongeacht ras of geloof.

Wie niet verder kijkt dan naar wat onmiddellijk zichtbaar is, verminkt de werkelijkheid.
En dat is de typische houding van de moderne tijd.

Gelukkig is er diep in elke man, in elke vrouw een verborgen plaats waar iemand woont,
iemand die altijd luistert en een verlossend woord aanreikt.

Ik vraag me af of de schoonheid nu niet de weg bij uitstek is om God te vinden.

Als er geweld gedaan wordt omwille van God,
dan kan dit zeker niet om de echte God gaan,
maar om een wanstaltige uitvergroting van de mens.

Instellingen die niet meer door het gebed en de mystiek bezield worden,
zullen heel vlug tot stof vergaan.

De waarheid is dat er veel dingen gebeuren die in-goed zijn,
en het behoort tot het herderschap van de bisschop
dat hij die significante tekenen moet steunen en begeleiden.

Het christendom is geen boek en geen waardenpakket:
het is een levende relatie van de mens met de levende Christus.

U, God,
zet me nooit
in de wacht.

Ik van mijn kant
geef wel eens niet thuis
als U zich tot mij wendt.

Verbindingen leggen is uw specialiteit.

Ik ontdek nu dat U al altijd
een lijn had getrokken mijn richting uit,
maar dat ik hieraan voorbijging.

Deze ontdekking vervult me met vreugde
en ik versta nu dat U me vraagt
uw lijn verder door te trekken.

Ik kan in feite moeilijk anders,
want uw liefde stroomt over,
erover zwijgen lukt me niet.

naar Erik Galle

Eens kwam een oude dame bij de metropoliet Anthony klagen, dat zij ondanks veelvuldig bidden nooit enig gevoel van Gods tegenwoordigheid had. De metropoliet gaf haar de raad de eerstkomende weken in het geheel niet te bidden, maar eenvoudig een kwartier te gaan zitten, acht te slaan op de vrede in haar kamer en zich daarover te verheugen en dan voor het aangezicht van God wat te gaan zitten breien. Na enige tijd kwam zij terug en vertelde: "Het is heel merkwaardig. Als ik tot God bid, beter gezegd als ik tot Hem spreek, voel ik niets, maar als ik stil zit, tegenover Hem, dan voel ik mij door Zijn aanwezigheid omhuld."

Anselm Grün

de vreugde van de Blijde Boodschap

Paus Franciscus brengt de kern van het christelijke leven scherp in beeld. Waar voorheen de nadruk meer lag op de Kerk als instituut met zijn dogma's en zijn discipline, ligt nu de nadruk duidelijk op de persoon van Jezus.

Wie zijn 'de' christenen? Christenen zijn meer dan een club met zijn eigen regels en reglementen. Onze diepste identiteit of eigenheid wordt ook niet louter en alleen bepaald door ons al of niet regelmatig bijwonen van kerkdiensten, of door onze bekwaamheid die of die leerstelling te verdedigen.

Onze identiteit berust op het wezenskenmerk van een ander persoon, iemand van wie wij geloven dat Hij de zoon van God is, levend tussen ons. Wij mogen verschillen in onze opvattingen over de pauselijke onfeilbaarheid, over geboortebeperving of de wijding van vrouwen. Wij mogen bidden op een wijze die iedereen in verwarring brengt. Maar we weten dat wij alleen maar naar Jezus kijken en willen worden zoals Hij is. Wij zijn als leerlingen die zich verzamelen rond Hem die wij liefhebben.

De blijdschap van het evangelie komt voort uit het concrete feit dat wij God in menselijke vorm ontmoeten. Hij toont ons dat Hij om ons bezorgd is, ons liefheeft en mee onze lasten draagt. Wij zijn belangrijk voor Hem, ook als wij het gevoel hebben dat wij voor niemand anders belangrijk zijn. Omdat Hij verlangt dat wij voor altijd met Hem zouden samenzijn, toont Hij zijn liefde door voor ons te sterven.

Toen ik nog klein was gingen mijn broer en ik samen naar school. Ik herinner mij dat ik op de speelplaats eens zwaar werd aangepakt. Ik voelde mij hulpeloos. Maar in mijn vertwijfeling wees ik naar de andere zijde van de speelplaats en schreeuwde: 'Dat is mijn broer!' Alleen, zou ik in grote miserie geraakt zijn. Maar het feit dat ik een broer had, redde mij.

Brian Grogan sj